

oblig. l. sciendum. dicta autem testium non suppleantur, nec interpretantur, vt sit dictum, nisi quatenus ex eorum verbis colligitur. inf. de testa. c. cum clamor, de app. c. cum dilecto, de proba. c. in presentia, & facit, quod habetur in l. i. C. de vris. pratenditur alia causa, quae concludit nullitatem ex defectu potestatis, quia fuerunt tres iudices, & duo tantum pronunciauerunt, de offi. dele. c. cum causa. sed potest hoc saluari, quod fuerunt dati cum clausula, & processerunt tertio translato, & impedito, vel nolente interesse. In glos. duo iudices, in fi. & sic vsque huc tres causas, quae tenebant ad retractationem sententiae. Prima propter defectum in lite: contest. de quo glo. i. Secunda propter defectum iniustitiae quia assumpserat actum submissionis gratiae pro renunciatione, de quo dic. vt in gl. Quartam addit. Inn. hic secundum aliquos, q. hic se opposentes non habebant ius se opponendi, cum ex renunciatione nullum esset eis ius quaesitum, quia fuit renunciatio facta capitulo, ut singularibus, tanquam absentibus, nullum erat ius quaesitum, non poterant ergo se opponere nomine capituli, quia non habebant mandatum, de proc. c. i. non nomine proprio. quia nullum ius erat ex renunciatione quaesitum, sed haec causa non fuit legitima, quia licet non possent se opponere, vt ex iure eis quaesito, poterant se opponere & c. sed haec causa non fuit legitima, quia hic non se opponerent immediate ex iure renunciationis, sed pro renunciatione cassabant defectum iuris in agente, & sic sua intererat, q. ius non habens non admitteretur, sicut in simili dicitur, possent se opponere ne per literas falsas intruderent, vt inf. de cri. fal. c. super eo, quo casu se possunt in ratum opponere, q. etiam si capitulum mandaret, q. se non opponerent, non haberent obedire, quia se non opponunt pro iure capituli, sed se opponunt pro iure, & interesse communitatis. faretur tamen Inno. q. si capitulum remitteret hoc ius ipsi vt quia remitteret renunciationem, q. agere posset inuitis singularibus. ad quod facit. sup. e. c. cum iter P. Sed hoc non placet Hostien. quia per hoc non reuiuisceret ius extrinsecum nisi ad alium actum procederet, cum per consensum partium, & iudicis non possit iurisdictione extincta reuiuiscere, de of. del. c. significantibus, & maxime quo ad executores, & vel dic. quod secundum Inno. poterunt se opponere, etiam immediate ex renunciatione, quasi eis ius sit quaesitum concludens regulam, q. renunciatio quandoque absente parte facta prodest illi cui utilis est, dato, q. sit absens. all. de praescri. c. pe. & C. de pac. l. postquam. & sit renunciatio secundum eum non solum expresse, sed etiam tacite, vt in hoc c. vericulo, duo iudices. & communiter renuncians habetur pro derelicto, l. si quis vi. S. differentia, ff. de acqui. poss. & ff. pro dereli. per totum. faretur tamen q. per renunciationem quis non amittit dominium rei, quam tenet, licet amittat possessionem, vt ff. de acqui. poss. l. si quis vi. S. i. quinimo plus dicit, quod si quis renunciat iuri, vel seruituti, quam habet in aliqua re, etiam absente domino, statim res est libera. ¶ Propter quae videnda sunt aliqua. primo, an renunciatio absente parte noceat, quo ad perdemum dominium. secundo, an noceat, quo ad perdemum ius aliquid reale, vel personale. tertio, quid de confessione. quarto, quid de renunciatione litis. Ad primum dic. q. aut renuncians vel habens pro derelicto intendit perdere dominium, & possessionem, & perdit utrunque, ut in l. si quis vi. S. differentia, ff. de acqui. poss. Aut intendit perdere neutrum, & neutrum perdit. Aut intendit perdere dominium, & non possessionem, & non potest quia per hoc non habet pro derelicto. Aut intendit perdere possessionem, & non dominium, & hoc potest, & in hac differt possessio a dominio, vt ibi. Aut intendit perdere dominium, & est dubium de animo circa possessionem, quidam, q. non perdit, nec dominium, nec possessionem, quia ex quo non apparet, q. velit perdere possessionem, retinet utrumque. Communis opinio est Ray. & bona est, q. perdat utrumque, quia ex quo constat de animo, q. vult perdere dominium, praesumitur, q. velit perdere possessionem, vt patet in illud. ff. de acqui. hær. ¶ Nunc quid autem renunciatio facta absente parte praedictet in iure personali, vel reali? circa ius habes gl. Inn. hic. Bar. in l. non solum, la. i. S. si liberationis, ff. de li. le. sic dicit, q. aut agitur de praedictio iuris realis, & hoc praedictet absente parte, ut d. S. differentia. ff. pro dereli. per totum. & hic Inno. ¶ Aut agitur de praedictio iuris personalis, & glo. iuris civilis sunt contrariae, de quibus non habes curare. Dic. q. aut sit in iudicio, & praedictet, C. de pac. l. postquam liti, & hoc ideo, quia ibi est iudex, qui est

loco partis, vt l. si ob causam, C. de eui. Si sit extrajudicialis dic secundum Bart. aut est praesens aliquis, qui recipiat nomine absentis, & praedictet renunciatio, ut l. rescriptum. S. i. ff. de pac. etiam dato q. ille non habebat ad hoc mandatum, dummodo poitea ratificauerit. Aut non est recipiens loco partis, & dicit, q. non praedictet, ff. de pac. l. & haerediti. S. nos autem. quia tale ius non potest quaeri absenti ex persona debitoris. hoc est verum in iure, quod est tam quaesitum re, & facto, quia talia iura non possunt a nobis simpliciter renunciatio abdicari, vt l. quis ergo casus, ff. de pec. & l. ii. ff. pro soc. l. fi. & no. ibi ff. de pac. Si autem esset ius quaesitum facto alterius, vt in legato uel similib. tunc bene credo, quod ualere renunciatio, & praedictet. quia tale ius possunt a me abdicare facto meo, C. de rep. hær. l. si quis. ff. de leg. i. l. seruum filii. S. i. & competeret exceptio doli quasi petendo, ut actionem non habens dolo petat, sic potest intelligi glo. in d. S. si liberationis, & facit ad hoc, quod scribit Barto. in l. i. C. de pac. ¶ Ad tertium de confessione, ¶ dic q. si confessio fiat ad obligandum, illa non proficit nisi praesente parte, vel altero pro eo recipiente, ut no. in l. vnica. C. de cofe. & est tex. in l. certum, S. si quis absente. ff. de confe. Idem etiam credo, si fiat ad liberandum, quia quatenus est probatio, est planum, quatenus autem est dispositio, planum est, quod est aliquando, vt l. tale pactum, profiteor te non teneri, ff. de pa. idem esset. de hoc dic. vt habetur per Barto. in l. non solum. S. si liberationis. ff. de li. le. & no. in ca. si. inf. de success. ab intest. ¶ Ad quartum, an renuncians liti uideatur renunciat iuri in iudicio deducendo uel deducto, dic aut renunciat liti, ante inceptum iudicium, & non uidetur renunciat iuri, casus est. sup. de ref. c. ex tenore, & est casus. inf. de praescri. c. nihil prodest. hoc nihil probat nisi vt sequitur, & maxime si resilit litigio cum causa, vt euitet scandalum, si autem res iam esset in iudicio deducta, & tunc aut renunciatio fit ex parte actoris, aut ex parte rei. si fit ex parte actoris, aut renunciat instantiae, aut cosentit reus, & putro, quod perdatur sola instantia, sic temperat Barto. in d. l. postquam liti, quia uerba ista non concludunt ad substantiam actionis, nec directe, nec indirecte, cum possit, ex quo pars consentit recedere ab instantia absque eo, quod perdat actionem. Aut renunciat instantiae, & pars contradicit nec acceptat renunciationem, quod potest auth. qui semel C. quomodo, & quando iud. & per cap. causam. inf. de do. & contu. & tunc Barto. dicit quod perditur instantia actionis, quod credo si persistat tantum in renunciatione. si autem renunciat liti, dico quod perdit, & instantiam, & ius deductum in iudicio. & est causa, quia ex quo uult perdere actionem, & pro tanto uult perdere instantiam actionis. est tamen verum, qd dicit Barto. in l. naturaliter. S. nihil commune. ff. de acqui. poss. quod licet perdat ius actionis, non tamen perdit instantiam, ex qua actio perditur, & pro tanto agere potest licet obstat exceptio, C. de transa. l. huius apud acta. Si autem renunciatio fuit ex parte rei, tunc dicit aut reo competeat exceptio, & ex isto dabitur replicatio. Aut reo non competeat exceptio, & nihil dabitur. Aut si competeat exceptio, & nihil datur. Aut non competeat actio actori, & tunc per hoc, quod renunciet liti, vel perdat litem, non datur sibi remedium actionis, vt quia non est haec materia apta ad producendum actionem, vt l. iurisdictionem. S. i. ff. de pac. & haec sufficiant. Venio ad sententiam

ADDITIONES.

- a ¶ Nec interpretantur. Adde A. ex conf. 20. & 42. l. i.
- ¶ Adde plenius eundem Ale. in l. inter si pulanem. §. i. ff. de ver. obubi dicit, quod si ex utroque intellectu concluditur reuoluerit dubium, tunc non debet fieri interpretatio dicti testis, idem not. in l. si libarius. ff. de re. in. lo. Anan. c. i. de pac. l. 6. & Spean. n. de teste. §. i. uer. item qd testes obiciunt. Zac.
- b ¶ De confessione. Adde Ale. conf. 21. & 77. l. i.
- ¶ Adde Mar. Soc. conf. 10. inc. Visis, uer. est tamen aduertendum, circa si. vo. lu. Barth. Soc. in suo trac. fall. reg. 63 & ibi fallentia ad hanc reg. Fel. in c. i. caumo. col. i. uer. an glan. uer. cauam. de si. in tr. Pa. Ca. conf. 49. vol. 1. Rap. Fol. conf. 197. col. 2. uer. super eo. la. Reb. in l. inter chartulas in prin. & ibi in apoti. Celsi. ad eum C. de conuen. deb. l. x. plenius per Lanfr. de Ora. in c. quom. contra. S. statumus, uer. confessiones, nu. 21. & ibi in apoti. eundem Cel. ad ipsum. in uer. absente parte. inf. de proba.
- c ¶ Quod perdit. Aduerte tamen, quod in causis benefical. lib. renuncians liti intelligitur renunciatore solum instantiae, quia iuri beneficali non potest renunciat, nisi in manibus superioris, & admodum, hoc est not. & ita concludit D. de Ros. dec. 30. & sequitur Imo. hic, & Ale. in l. postquam liti, C. de pac. & idem dicit procedere in feudo. d. l. ab idem, quia feudo non potest renunciat, nisi in manibus superioris, ut no. Bald. in auth. in successione, ad fi. C. de sup. & leg. l. ioc. & est tex. in c. i. de eo, qui finem scitagna. in usib. feudo.